

i EU. Men det har man heller ikke formået at få igennem. Man har fået et lysegult kort, som måske kan bruges, men hvor det i sidste ende alligevel er op til Kommissionen at fremsætte nye forslag, og dermed kan et eller flere lande ikke blokere for, det, Kommissionen har gang i.

Der skal vi stadig huske på, at Kommissionen ikke er folkevalgt. Kommissionen er et indirekte valgt organ. Det er embedsmænd, det er ikke demokratisk valgte mennesker, der sidder i den Kommission. Det er endnu en af de katastrofale ting ved EU-systemet, at man indirekte har valgt nogle mennesker som embedsmænd til at være dem, der kan fremsætte forslag i systemet. Og hvis der skulle være tale om en folkeliggørelse, hvis det skulle være et folkeligt projekt, som fru Charlotte Antonsen var inde på tidligere, så er der altså ikke meget folkeligt i og ikke meget demokrati i, at de, der fortsat kan fremsætte forslag, er Kommissionen.

Vi vil i Dansk Folkeparti klart afvise en forfatning med det indhold, der ligger nu, og jeg tror egentlig inderst inde, at der er mange medlemmer af Folketinget også fra partier, der normalt, traditionelt, er meget positive over for EU, som er enige med os i, at der bestemt er nogle alvorlige knaster. Man tør åbenbart ikke sige højt nok, at der er nogle alvorlige knaster i den forfatning, og det synes vi er ærgerligt.

Så vil vi under den her debat også gerne rejse et andet spørgsmål, vi lige havde oppe med den socialdemokratiske ordfører for lidt siden om Tyrkiets medlemskab. Vi synes, det er meget afgørende for EU's udvikling, at vi ikke får lande med, som ikke er europæiske, og det er Tyrkiet ikke. Tyrkiet er ikke en naturlig del af Europa. Tyrkiet har nogle helt andre normer, demokratiske traditioner, en anden religion, som gør, at det er væsensforskelligt fra landene i det øvrige EU.

Kl. 15.20

Derfor føler vi et behov for, at vi under den her debat i fællesskab forhåbentlig kan sende den danske regering videre med et mandat, der siger, at Tyrkiet ikke skal være medlem af EU. Ikke om 2 eller 5 eller 10 år, men slet ikke medlem af EU, mener vi. Derfor vil jeg gerne fremsætte et forslag til vedtagelse, der lyder sådan her:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget pålægger regeringen at modarbejde enhver beslutning i Det Europæiske Råd, som kan føre til, at der åbnes optagelsesforhandlinger med Tyrkiet, og udtaler, at Tyrkiets samarbejde med EU må finde sted inden for rammerne af EU's naboskabspolitik.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 74).

Den fg. formand (Inge Dahl-Sørensen):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (*Se foran*) Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

(Kort bemærkning).

Henrik Dam Kristensen (S):

Jeg vil først bede hr. Peter Skaarup bekræfte, at jeg husker rigtigt, for vi havde begge to lejlighed til at deltage i konventets arbejde, hvor der var repræsentanter fra 28 lande, 210 repræsentanter både med medlemmer og suppleanter. Husker jeg rigtigt, var der 6 der ikke skrev under på forslaget til forfatningstraktaten heriblandt hr. Peter Skaarup repræsenterende Dansk Folkeparti, og så var der nogle kommunister. Men det var, så vidt jeg husker, 6 ud af de 210. Jeg håber, hr. Skaarup kan huske det og bekræfte det.

Det andet er, at jeg mange gange har hørt Dansk Folkeparti tale om, at der skal mere magt tilbage til Folketinget. Det er nogle lidt følelsesladede ord: mere magt tilbage til Folketinget. Hvem vil ikke gerne have det? Men det kunne være lidt interessant, hvis hr. Peter Skaarup kan give et par eksempler på, hvad det er for en magt, man gerne vil have tilbage til Folketinget.

Så det sidste, som jeg nok syntes var lidt overraskende, det var et konkret forslag fra Dansk Folkeparti om, at Kommissionen ikke skal udpeges som embedsmænd, men fremover skal være politikere og vælges. Det overrasker mig lidt, for jeg kan så høre, at nu går Dansk Folkeparti ind for, at vi skal have en forbundsstat, for det må jo være konsekvensen af det. Så det er sådan lidt en ændring, må man sige, i Dansk Folkepartis hidtidige EU-politik.

(Kort bemærkning).

Peter Skaarup (DF):

Det er helt rigtigt, som hr. Henrik Dam Kristensen sagde, at det var meget få, der ikke accepterede den metode, formandskabet i konventet valgte og det resultat, som kom ud af det. Vi var nogle, der lavede det, man kalder en minority